

Ole Bjørn Kraft: Jeg skal da slutte med at sige, at Formanden jo har erklæret, at han mangler Magtmidler til at beskytte Tinget. Historiske Erfaringer fra Lande, der ikke ligger fjernt fra os, hvor Partier af yderliggaaende Farve, saavel til højre som til venstre, undergravede det demokratiske Styre, som herskede der, netop ved Metoder som dem, det ærede Medlem har anvendt her i Dag.

Formanden: Jeg maa henstille til det ærede Medlem at forlade dette Emne. Det Spørgsmaal, som her berøres, er i Øjeblikket uddebatteret.

Ole Bjørn Kraft: Jeg skal slutte med at henstille til Tingets Udvalg for Forretningsordenen at tage under Overvejelse at give Tinget Magtmidler i Hænde til at hindre, at noget tilsvarende kan ske i Fremtiden.

Justitsministeren (Steincke): Siden jeg sidst havde Ordet, er der fremsat enkelte Udtalelser, som jeg mener at burde knytte et Par Bemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget paastod i sin anden Tale, at jeg var vred, idet det ærede Medlem forvekslede det ham maaske ukendte Begreb „ædel Harmé“ med almindelig ordinær Vrede. Men jeg forsikrer det ærede Medlem for, at min Sindsstemning, da jeg svarede ham, som det ærede Medlem altsaa karakteriserede som Vrede, nærmest maa sammenlignes med en frisk Kuling i Forhold til det Stormvejr, det Urovarsel, der hejses i mit Indre, naar det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel bestiger Talerstolen, som sædvanlig for at foretage den nødvendige juridiske Kulegravning af Emnet, altid med samme ophøjede, ja, næsten indolente Ro, hvad enten det drejer sig om de mest oprørende eller de mest ligegyldige Ting.

Ligesaa i Dag. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel havde gjort sig en saadan Umage med at dissekere det foreliggende Lig af en Sag, at han afvekslende klappede det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og mig. Det var ikke noget stort Indlæg, men det var et Indlæg af en stor Mand — jeg venter i alt Fald ingen større i min Levetid. Det begyndte selvfølgelig med at paapege en Fejl, jeg i min Nervøsitet havde gjort mig skyldig i, idet jeg ikke havde anbefalet at stemme imod den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget havde stillet. Til Ære for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Intelligens, men ikke til Over-

raskelse for nogen, var det dog gaaet op for det ærede Medlem, at naar jeg ikke omtalte Dagsordenen, var det en ren Forglemmelse; det ærede Medlem var klar over, at jeg ikke var tilfreds med den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget havde fremsat. Og det er rigtigt. Alligevel — det kan hælde selv for den store Mand, at han overser smaa Ting af Betydning, og det synes jeg var Tilfældet for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Vedkommende. I modsat Fald vilde det ærede Medlem ikke have lagt saa stor Vægt paa, at der jo i Virkeligheden slet ikke var rejst Tiltale, og omvendt saa ringe Vægt paa, at Forældelsesfristen var udløbet. I det ene Tilfælde er det ærede Medlem overdrevent formel, i det andet Tilfælde lægger han Vægt paa Realiteterne. Jeg har i begge Tilfælde lagt Vægt paa Realiteterne.

Det er nemlig rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel siger, at der slet ikke var rejst Tiltale. Nej, det var der ikke. Men hvorfor kom det Spørgsmaal slet ikke frem? Fordi det reelle, det, man maatte lægge Hovedvægten paa, og som det ærede Medlem i øvrigt ogsaa nævnte, med al ønskelig Tydelighed stod i denne Byretsdom. Og nu kan man sige, at det er jo ikke alt, hvad der staar i en eller anden Dom, der har samme Betydning som selve Dommens Konklusion. Men i dette Tilfælde, hvor der forelaa en meget grundig Undersøgelse af hele Forholdet, hvor Byretsdommen paa ca. 70 Sider indgaaende beskæftigede sig med hele Sagen, der synes jeg, man er berettiget til at lægge Vægt paa følgende Udtalelse:

„Selv om der nu maa gives Tiltalte Medhold i, at Redegørelsen af 27. Oktober 1934, jfr. Bemærkningerne blandt andet ad Forhold A (Statsopkøbet) og Q, ikke har været heldig i sin Udtryksmaade, mangler der dog ganske Holdepunkter for at antage, at de paagældende Udtryk og Fremstillinger skulde være anvendt mod bedre Vidende. Det samme gælder de i Anklageskriftets Punkt 2 anførte „modstridende Erklæringer“.“

Selv om det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel formelt har Ret i, at der ikke var rejst Tiltale, har jeg efter min Mening Ret i, at Realiteten af Undersøgelsen fremgaa med al ønskelig Tydelighed, hvad det strafretlige Spørgsmaal angaar, af den Udtalelse, jeg nu har citeret af Byretsdommen. Omvendt lægger jeg ikke nogen Vægt paa at faa Ret over for det ærede Medlem i Fortolkningen vedrørende Forældelsesfristen, thi hvis der for mig kun havde staaet